

ligge nærmest at opfatte det saaledes, at det maa gjælde enhver Værnepligtig, thi udenfor de Værnepligtiges Klasse vil det ikke kunne finde Anvendelse, idet der ikke kan blive Tale om Eftertjeneste. Men at det vil komme til at gjælde enhver Værnepligtig, er utvivlsomt, og jeg ser ikke heller, at der deri skulde være noget Stødende, netop naar man gaar ud fra det Synspunkt, at man ikke vil lægge noget Værdende i det at være bleven tilbage til Eftertjeneste. Da dermed ikke er forbundet nogen værdende Straf, ser jeg ikke, at der skulde være Noget til Ginder for, at denne Bestemmelse kom til at ramme saavel de værnepligtige Menige som værnepligtige Befalingsmænd. Men det er naturligvis ikke alene denne Uklarhed, som i alt Fald det kunde rettes, der gjør, at Paragrafen, som den lyder, ikke har faa Betænkkeligheder. Der var til 2den Behandling jo ogsaa i den Henseende gjort Forsøg paa at rette nogle af de Ulemper, som klæbde ved det, og navnlig da Uklarheden med Hensyn til Eftertjenestens Udmøntning, som der gjentagende er blevet gjort opmærksom paa. Den høitærede Krigsminister har ikke troet at kunne følge nogen af de Anvisninger, der i den Henseende ere blevne givne af Udvalget og efter den Stilling, som den høitærede Minister har indtaget, nemlig at han anser Eftertjenesteparagrafen for at være et ufravigeligt Vedberlag for Affkaffelsen af de fortvarede mer eller mindre legemlige Straffe, have vi fra Udvalgets Side, som sagt, anset os forpligtede til at følge den høitærede Krigsminister selv bortset fra de Betænkkeligheder, vi kunde have ved Paragrafens Affattelse. Jeg skal imidlertid ikke for mit Vedkommende lægge Dølgmaal paa, at jeg kunde tænke mig en anden Kombination af Straffemaader, som kunde komme til at afhjælpe en Del af de Ulemper, som § 31 medfører; men de Muligheder, der i den Henseende kunde være, skal jeg ikke yderligere komme ind paa. Det er jo tænkeligt, at der under Sagens følgende Gang kunde blive rejst Forslag, som fortjene en nærmere Overveelse ogsaa fra dette Things Side, og jeg skal da for mit Vedkommende sige, at jeg tror, der er Mulighed for at finde Udveje, som vistnok ikke ville kunne erstatte § 31, men dog komme til at lempe de Vanskeligheder, som Paragrafen i høi Grad vil medføre. Men idet jeg altsaa forudsætter, at det ikke er det sidste Ord, om jeg saa tør sige, der i denne Sag udtales fra dette Things Side, kommer det ogsaa til at virke ind paa Opfattelsen af de Forslag, som foreligge her til 3die Behandling, i alt Fald paa den, som jeg for mit Vedkommende maa have af dem. Jeg vil da sige, at med Hensyn til de af den høitærede Krigsminister stillede Forslag er jeg for mit Vedkommende stillet saaledes, at, dersom den høitærede Krigsminister kunde forsikre os om, at Loven vilde blive gennemført i den Form, som den vil faae, dersom vi fulgte den høitærede Krigsminister med Hensyn til de Forslag, han har op-

stillet til 3die Behandling, saa tror jeg, at Thinget maatte nøie tage under Overveelse, om vi dog ikke under Hensynet til de Fremskridt, som Loven forøvrigt indeholder, maatte være forpligtede til at følge den meget ærede Minister. Jeg siger, dersom den høitærede Minister kunde forsikre os om, at han vilde være istand til at gennemføre Loven i den Skikkelse, den da vilde faae, saa antager jeg, at jeg vil anbefale da at følge den høitærede Minister; men jeg tvivler saa vel om, at den høitærede Minister vil give en saadan Erklæring, som at han kan give den, og det gjør, at man vil komme til at staa lige overfor de omhandlede Forslag paa en noget anden Maade, end nu. Dette gjælder navnlig alle de Forslag til §§ 26 og 27, hvorom den høitærede Minister igaar udtalte, at han ikke vilde kunne benytte Loven, dersom han ikke her fik sin Villie. Naar jeg altsaa for mit Vedkommende raader det høie Thing at stemme mod den ærede Ministers Forslag under Nr. 9 og derimod at stemme for Flertallets Forslag under Nr. 10, er det ikke for derved at tilkjendegive, at jeg for mit Vedkommende fastholder Stillingen fra 2den Behandling paa den Maade, at man, dersom man ikke fik sin Villie paa dette Punkt, da vilde lade Loven strande. Forøvrigt har Udvalget gjort sig Umage for at vise den høitærede Krigsminister, ogsaa ved Behandlingen af Forslagene til 3die Behandling, saa megen Smødekommunen, som mulig, og naar der staar en hel Del Forslag under Ministerens Naam, som ikke ere tiltraadte af Udvalget, medens en Del ere det, kommer det af, at man ikke i Udvalget har ønsket at tiltræde andre af Ministerens Forslag end dem, som hele Udvalget var enigt om at tiltræde, idet der med Hensyn til en Del af de øvrige var Tvivl tilstede blandt Udvalgets Medlemmer, hvorfor man ikke endelig vilde binde sig ved at sætte sit Navn paa Forslagene. Imidlertid vil jeg netop paa Grund af den Uklarhed, der for saa vidt er tilstede over for en Del af Forslagene, tillade mig at nævne de Forslag, som jeg for mit Vedkommende vil anbefale det høie Thing at stemme for efter den Diskussion, som er foregaaet, og da navnlig de Forslag, der ere stillede af Krigsministeren uden at være tiltraadte fra nogen Side. Jeg skal med Hensyn til Motiveringen deraf ganske henholde mig til, hvad den meget ærede Drøftelse igaar fremførte, idet jeg i min Betragtning deraf er ganske enig med ham og vil kun yderligere gjøre det høie Thing opmærksom paa, hvilke de Forslag ere, vi tro at turde anbefale. Det er da for det Første Forslag under Nr. 13, som gaar ud paa at indstemme en Paragraf, der blev udstemt ved 2den Behandling. Dette Forslag tror jeg, at vi efter Omstændighederne og efter den Fortolkning, der er givet af den paagjældende Bestemmelse, kunne anbefale. — Forslag under Nr. 15, der efter min Opfattelse gaar ud paa at udvide Eftertjenesten i Følge § 31 paa en betænkelig